

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w G. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.R. Piotr Gensikowski

Protokolant: Wioletta Fabińska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w G. M. T.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31.8.2015 r., 13.11.2015 r., 29.1.2016 r., 5.4.2016 r., 20.5.2016 r., 19.8.2016 r., 13.9.2016 r., 27.3.2017 r., 8.6.2017 r., 25.8.2017 r.

sprawy karnej

T. O.

s. M. i A. z domu K., ur. (...) w m. B.,
PESEL (...), obywatelstwa polskiego, zam. (...)-(...) D. P. (...), karanego

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 17.02.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził D. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 50 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
2. w dniu 17.02.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził T. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 50 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
3. w dniu 13.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził A. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
4. w dniu 13.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził J. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
5. w dniu 21.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził R. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach

powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

6. w dniu 24.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził G. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

ORZEKA:

stosując na podstawie art. 4 § 1 k.k. przepisy k.k. obowiązujące do dnia 30 czerwca 2015 r.

I. Oskarżonego **T. O.** uznaje za winnego popełnienia czynów zarzuczanych mu w punktach od 1 do 6 aktu oskarżenia, z tym ustaleniem, że czynów tych dokonał w krótkich odstępach czasu, w podobny sposób, tj. ciągu przestępstw z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk, po zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- a) J. K. kwoty 50 zł (pięćdziesięciu złotych),
- b) T. S. kwoty 50 zł (pięćdziesięciu złotych),
- c) A. S. kwoty 80 zł (osiemdziesięciu złotych),
- d) J. H. kwoty 80 zł (osiemdziesięciu złotych),
- e) R. Z. kwoty 80 zł (osiemdziesięciu złotych),
- f) G. S. kwoty 80 zł (osiemdziesięciu złotych),

III. Zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia opłaty, zwalnia oskarżonego od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W okresie od 23 lutego 2012 r. do 16 lutego 2013 r. T. O. odbywał karę 1 roku pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) w sprawie o sygn. (...) za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k.

dowód: odpis wyroku wraz z danym o odbyciu kary (k. 93-95)

Na początku lutego 2014 r. J. H., A. S., T. S., D. K., R. Z., G. S. byli osobami bezrobotnymi, poszukującymi zajęcia zarobkowego. D. K. miał nr telefonu do T. O., który na terenie (...) miał załatwić pracę przy sadzeniu drzew i stawianiu ogrodzeń w szkółkach leśnych.

dowód: zeznania świadka J. H. (k. 22v.), zeznania świadka A. S. (k. 5), zeznania świadka T. S. (k. 26v.), zeznania świadka R. Z. (k. 36v.), zeznania świadka G. S. (k. 31v.)

W rozmowie telefonicznej T. O. polecił D. K. wpłatę na jego rzecz kwoty 50 zł od osoby. W celu uzyskaniu pracy na terenie (...) T. S. przekazał D. K. kwotę 50 zł. Następnie D. K. 17 lutego 2014 r. wpłacił łącznie za dwóch mężczyzn kwotę 100 złotych. Wymieniona kwota miała stanowić zabezpieczenie opłaty za paliwo, gdyż do pracy na terenie (...) miał mężczyzn zawieść kierowca.

dowód: zeznania świadka T. S. (k. 26v.), kopia przelewu (k. 28)

W rozmowie telefonicznej T. O. polecił A. S. wpłatę na jego rzecz kwoty 160 zł. W celu uzyskaniu pracy na terenie (...) J. H. przekazał A. S. kwotę 80 zł. Następnie A. S. 13 marca 2014 r. wpłacił łącznie za dwóch mężczyzn kwotę 160 złotych. Wymieniona kwota miała stanowić zabezpieczenie opłaty za paliwo, gdyż do pracy na terenie (...) miał mężczyzn zawieźć kierowca.

dowód: zeznania świadka A. S. (k. 5), zeznania świadka J. H. (k. 22v.), kopia przelewu (k. 7)

W rozmowie telefonicznej T. O. polecił R. Z. wpłatę na jego rzecz kwoty 80 zł. Następnie R. Z. 21 marca 2014 r. wpłacił kwotę 80 złotych. Wymieniona kwota miała stanowić zabezpieczenie opłaty za paliwo, gdyż do pracy na terenie (...) miał mężczyzn zawieźć kierowca.

dowód: zeznania świadka R. Z. (k. 36v.), kopia przelewu (k. 43)

W rozmowie telefonicznej T. O. polecił G. S. wpłatę na jego rzecz kwoty 80 zł. Następnie G. S. 24 marca 2014 r. wpłacił kwotę 80 złotych. Wymieniona kwota miała stanowić zabezpieczenie opłaty za paliwo, gdyż do pracy na terenie (...) miał mężczyzn zawieźć kierowca.

dowód: zeznania świadka G. S. (k. 31v.), kopia przelewu (k. 35)

Do wyjazdu do pracy na terenie (...) nie doszło, gdyż T. O. przekładał termin wyjazdu, a później kontakt z nim się urwał.

dowód: zeznania świadka J. H. (k. 22v.-23), zeznania świadka A. S. (k. 5v.), zeznania świadka T. S. (k. 27), zeznania świadka R. Z. (k. 36v.), zeznania świadka G. S. (k. 31v.)

Pieniądze wpłacone przez D. K., A. S., R. Z., G. S. odebrał na poczcie osobiście T. O..

dowód: kopia potwierdzenia wypłaty (k. 14, k. 46-48)

W okresie od 2000 r. do 2013 r. T. O. został sześciokrotnie skazany za przestępstwa przeciwko mieniu.

dowód: karta karna (k. 522), odpisy wyroków (k. 84-85, k. 88-90)

Oskarżony **T. O.** w toku postępowania nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych (k. 201-202). Oskarżony twierdził, że około 10 marca 2004 r. zgubił dowód osobisty. Sąd nie dał wiary przytoczonym wyjaśnieniom oskarżonego. Depozycje oskarżonego były sprzeczne z zeznaniami świadków **J. H.** (k. 22-23, k. 393v.-394), **A. S.** (k. 5, k. 394), **T. S.** (k. 26-27, k. 394v.-395), **R. Z.** (k. 36, k. 395), **G. S.** (k. 31-32, k. 418v.). Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, gdyż znajdowały wsparcie w dokumentach przelewu (k. 7, k. 28, k. 35, k. 43). Pokrzywdzeni byli osobami obcymi dla oskarżonego, nie prowadzili z nim żadnych interesów finansowych, w związku z tym nie mieli interesu, aby w toku niniejszego postępowania składać zeznania na jego niekorzyść. Depozycje oskarżonego były po drugie sprzeczne z potwierdzeniami odbioru gotówki (k. 14, k. 46-48), na których widniał podpis osoby oskarżonego. Po trzecie, wyjaśnienia oskarżonego kwestionującego swe sprawstwo były również sprzeczne z zeznaniami świadków **A. T.** (k. 62-63, k. 499-500), **O. C.** (k. 64-65, k. 497-498), **A. N.** (k. 66-67, k. 495v.-496), **K. B.** (k. 68-69, k. 501v.-502), którzy zgodnie podali, że przed wypłatą pieniędzy legitymowali z dowodu osobistego oskarżonego. Nadto, z zeznań świadków **A. T.**, **O. C.**, **K. B.**, wynikało, że przed dokonaniem wypłaty przekazu pocztowego oskarżony musiał podać nr przekazu otrzymany od osoby wpłacającej (k. 500, k. 498, k. 502). Wiarygodności wyjaśnień oskarżonego sprzeciwiała się nadto informacja z UM w S., wedle której oskarżony nie zgłaszał utraty dowodu osobistego (k. 56). Sąd dał wiarę temu dokumentowi, a także innym zgromadzonym w sprawie albowiem żadna ze stron, a także Sąd z urzędu nie zakwestionował jego autentyczności oraz prawdziwości.

T. O. został oskarżony o to, że:

1. w dniu 17.02.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził D. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 50 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

2. w dniu 17.02.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził T. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 50 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

3. w dniu 13.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził A. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

4. w dniu 13.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził J. H. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

5. w dniu 21.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził R. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

6. w dniu 24.03.2014 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem doprowadził G. S. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na kwotę 80 zł po przez wprowadzenie w błąd w/w-nego co do zorganizowanego wyjazdu i podjęcia legalnej pracy na terenie (...) przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa orzeczonego przez Sąd Rejonowy w (...) nr (...) z dnia 20.03.2006 r. o czyn z art. 286 §1 kk odbytego w okresie od dnia 23.02.2012 roku do dnia 16.02.2013 roku, tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

Oskarżony **T. O.** w swych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów zabronionych. W ocenie Sądu w świetle materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie popełnienie przez oskarżonego zarzucanych mu czynów przestępnych nie ulegało jednak wątpliwości. Wniosek ten wynikał w pierwszej kolejności z zeznań pokrzywdzonych **J. H., A. S., T. S., R. Z., G. S.**, które znajdowały wsparcie w dokumentach przelewu (k. 7, k. 28, k. 35, k. 43). Ustalenie w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów wynikało nadto z potwierdzeń odbioru gotówki (k. 14, k. 46-48), na których widniał podpis osoby oskarżonego. Po trzecie, ustalenie w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów wynikało z zeznań świadków **A. T., O. C., A. N., K. B.**, którzy zgodnie podali, że przed wypłatą pieniędzy legitymowali oskarżonego z dowodu osobistego. Nadto, z zeznań świadków **A. T., O. C., K. B.**, wynikało, że przed dokonaniem wypłaty przekazu pocztowego oskarżony musiał podać nr przekazu otrzymany od osoby wpłacającej (k. 500, k. 498, k. 502). Wiarygodności wyjaśnień oskarżonego sprzeciwiała się nadto informacja z UM w S., wedle której oskarżony, wbrew swoim twierdzeniom, nie zgłaszał utraty dowodu osobistego (k. 56). Z tych też względów Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 286 § 1 k.k. Oskarżony popełnił przypisane mu czyny w warunkach recydywy określonej w art. 64 § 1 k.k. Czyny popełnione przez oskarżonego miały miejsce w krótkich odstępach czasu,

zostały dokonane w podobny sposób. Dlatego też sąd przyjął, że oskarżony popełnił przypisane mu czyny w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 § 1 k.k.

Występek przewidziany w art. 286 § 1 k.k. jest zagrożony karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Rozważając w tych ramach wymiar kary wobec oskarżonego Sąd uwzględnił następujące okoliczności. Uwzględniając dyrektywę proporcjonalności kary do stopnia społecznej szkodliwości czynu przestępczego, Sąd na korzyść oskarżonego potraktował nieznaczną wartość szkody poniesionej przez poszczególnych pokrzywdzonych. W ramach tej samej dyrektywy, ale na niekorzyść oskarżonego, Sąd uwzględnił, że oskarżony wykorzystał położenie pokrzywdzonych poszukujących pracy zarobkowej, co zwiększało stopień społecznej szkodliwości czynu. W ramach dyrektywy prewencji indywidualnej na niekorzyść oskarżonego Sąd potraktował uprzednią karalność oskarżonego za podobne przestępstwa. Z analizy odpisów wyroków dołączonych do akt oraz karty karnej (k. 522, k. 84-85, k. 88-90) wynikało, że oskarżony był do tej pory sześciokrotnie karany za podobne przestępstwa przeciwko mieniu. Mając na względzie wszystkie powyżej opisane okoliczności Sąd uznał, że należało wymierzyć wobec oskarżonego na podstawie art. 286 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności. Wymiar tej kary odpowiada zdaniem Sądu stopniowi społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez oskarżonego, który należy ocenić jako niezbyt znaczny. W ocenie Sądu kara co do jej rodzaju i wymiaru nie przekracza stopnia winy oskarżonego, który należy uznać z kolei za dość znaczny. Sąd wymierzając karę pozbawienia wolności w tym wymiarze wyszedł z przekonania, że jej rodzaj odpowiada dyrektywie prewencji indywidualnej. Zdaniem Sądu poprzednia karalność oskarżonego za podobne przestępstwa przemawiała za tym, że czyn, który popełnił oskarżony nie miał charakteru wyjątkowego i stanowił wyraz lekceważenia i nieakceptowania zasad współżycia w społeczeństwie. W świetle tych okoliczności nie ulega zatem wątpliwości, że dla powstrzymania oskarżonego przed popełnieniem innego lub podobnego przestępstwa za konieczne należy uznać wymierzenie mu kary pozbawienia wolności. W ocenie Sądu kara ta zdaje się wreszcie czynić zadość wskazaniom prewencji ogólnej, a mianowicie uzmysławia ona społeczeństwu, a także społeczności, w której znajduje się oskarżony, że oszustwo spotyka się z natychmiastową reakcją organów wymiaru sprawiedliwości. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w punkcie I-szym wyroku.

Zdaniem Sądu wykonanie kary orzeczonej wobec oskarżonego jawiło się w momencie orzekania jako bezwzględnie konieczne, gdyż w świetle art. 69 § 1 k.k. nie zasługiwał on na zastosowanie dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary. Z analizy odpisów wyroków dołączonych do akt oraz karty karnej (k. 522, k. 84-85, k. 88-90) wynikało, że oskarżony był do tej pory sześciokrotnie karany za podobne przestępstwa przeciwko mieniu. Z tych względów zdaniem Sądu nie ma pozytywnej prognozy co do oskarżonego, że w przyszłości nie popełni już przestępstw.

Szkody wyrządzone przez oskarżonego do dnia zamknięcia przewodu sądowego nie zostały naprawione, dlatego też sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego obowiązek naprawienia tych szkód jak w punkcie II-gim wyroku.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. z 1983 r. Dz. U. Nr 49, poz. 223 ze zm.) w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. Sąd w punkcie III-cim wyroku zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku uiszczenia opłaty, zwolnił także go od obowiązku uiszczenia wydatków postępowania w części go obciążającej, którymi obciążył Skarb Państwa. Podejmując takie rozstrzygnięcie Sąd miał na względzie okoliczność, że obecnie oskarżony ma na utrzymaniu małoletniego syna (k. 333).